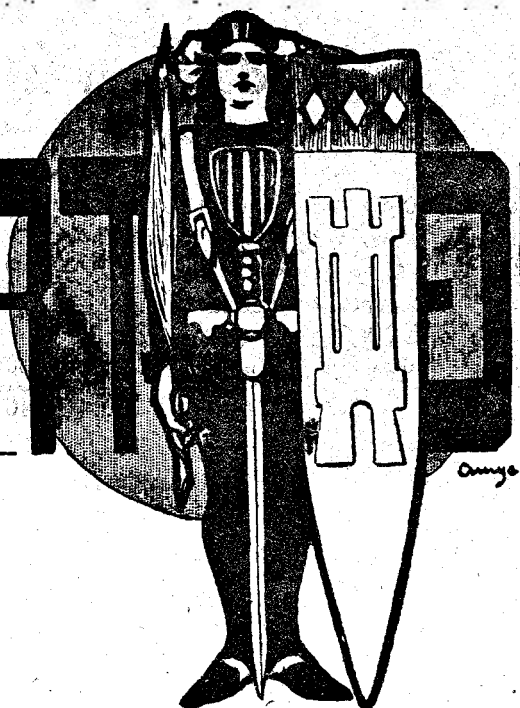

BALLARINOS SITGES

• Setmanari català •

Redacció y Administració:

Carrer de Parelladas, 9

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id
Extranger, un any, 2'60 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remittits
y Reclams a preus convencionals

La senyora

D. Mercé Servet y Roig, Vda. de Servet

mori el día 13 de Febrer del corrent any

(E. P. D.)

Els seus afligits fill, Joseph Antón; germanes, Agustina y Erundina; nevots, María Josefa y Joan Sella Servet; co-sins, demás parents y la rahó social "José A. Servet", del comers de La Maya (Isla de Cuba), al comunicar als seus amichs y coneguts tan sensible perdua els recomanen tinguin present en llurs oracions l'ànima de la finada.

En Juliá, les quintes y les planxes

En la sessió que l'Ajuntament ha dedicat a la recitificació definitiva de l'allistament pera l' reemplaç de enguany, el regidor y ex Secretari Juliá pretingué que s'exclujessin els minyons que resideixen a Cuba. El motiu que alegava era l' de que, segons ell, dits minyons deuen ser allistats, sortejats y classificats per les Juntas Consulars qu' en les respectives demarcacions funcionin.

Els Srs. Parera y Alcalde prou s' esforcaren en ferli veure que no existint aquelles Juntas no poden, els joves residents a l' extranger, ser allistats, sortejats y classificats en les demarcacions consulars hont se troben, y que l' exclusió injustificada de cada inscrit faria incórrer a cada regidor en la multa de 100 a 200 pessetes qu' estableix l' article 306 de la nova lley de quintes. En Juliá, qu' en tossuderia guanya a l' aragonés de més revessa fusta, no's deixá convencer y voia en contra de l' acort que la majoria prengué pera no trepitjar la lley, *arrastrant* a son voluminós cosí Mitjans, com el caragol a la seva closca.

Després ha buscat la companyia d' uns quants candorosos pera la firma d' un escrit de preparació d' un recurs d' alsada a la Comissió Mixta, ja que l' entossu-

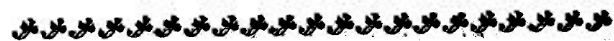
dit y obtús ex Secretari no's conforma ab l' acort de l' Ajuntament y per no escalabrarse en la tremenda caiguda que sufrirá devant de la Comissió Mixta deu volguer que ls companys de recurs li serveixin de coixins.

Qu' En Juliá no té ni una espurna de raó ho diu ben clar la meteixa lley en son article 333 «La presente ley empezará á regir desde 1.º de Enero de 1912, y, por tanto, á partir de esta fecha y con arreglo á sus preceptos y al cuadro de inutilidades físicas que se acompaña, se efectuarán las operaciones de reclutamiento y reemplazo del Ejército con todos los españoles que deban alistarse en el mencionado año, EXCEPTUÁNDOSE, SIN EMBARGO, CUANTO SE REFIERE Á LAS JUNTAS CONSULARES DE RECLUTAMIENTO EN EL EXTRANJERO, PARA LAS CUALES SE APLAZARÁ SU APLICACIÓN HASTA QUE SE DICTE EL REGLAMENTO Ó DISPOSICIONES ESPECIALES AL EFECTO.»

El Reglament ha de tardar més de dos anys en publicarse, pero entre tant s' han dictat unes *Instruccions* provisionals pera l' aplicació de la lley, y l' article quart de les meteixes diu: «ESTANDO APLAZADO, según se dispone en el artículo 333 de la Ley, TODO LO REFERENTE Á LAS JUNTAS CONSULARES DE RECLUTAMIENTO, Y EN TANTO NO SE DESIGNEN LOS CONSULADOS DE ESPAÑA EN EL EXTRANJERO, que con arreglo al artículo 16 de la misma han de ser habilitados á este

efecto para funcionar como Municipios. EL RECLUTAMIENTO DE LOS INDIVIDUOS RESIDENTES EN NACIONES EXTRANJERAS SE EFECTUARÁ CON SUJECCIÓN Á LAS DISPOSICIONES HOY VIGENTES...»

En Juliá és Advocat però ho dissimula tant com En Llauradó. Lo que sembla li té l' cor robat és l' ofici de gimnasta, a jutjar per la destresa ab que fa una planxa darrera l' altra.

Una nova millora

En la darrera sessió celebrada pe'l nostre Ajuntament, el regidor Sr. Durán va dirigir-se al senyor Alcalde preguntantli, com a President «honorari» que aquest és de la Junta local de Salvament de Naufrechs, en quin estat es trobava l' assumpte de la construcció de la caseta destinada a guardarse l' bot-salvavides.

Encare quan el Sr. Alcalde ja va contestarli com corresponia, lo meteix que l' Sr. Querol, que per créureshi obligat va donar algunes explicacions respecte a la cuestió; permetins que avans que res, el Sr. Durán, li fem avinent lo que ja va ferli el Sr. Carbonell referent a la intervenció del President «honorari» y, ademés, li recordém que'l seu, avuy, quefe Juliá una vegada en l' «Eco» va surtir tot

enfutismet contra l'inoblidable patrici D. Francisco Batlle (i. p. d.), pe'l sol fet d'haver presidit aquest senyor, allavors també Alcalde y, per lo tant, President «honorari», una junta de aquella entitat.

Mes, deixant apart aquestes misèries y petiteses, ens cal manifestar, per satisfacció de tothom, que, segons els nostres informes, la definitiva construcció de la indicada caseta, serà un fet positiu a no tardar gaire.

Per de prompte, 'ns constà que la fusta que ha d'emplearse en la construcció, ja fa temps qu'està comprada y trevallada.

Els contractistes, desde la darrera junta que se ha celebrat, tenen l'encàrrech de comensar ja els treballs y comprar els materials necessaris.

El déficit de unes 700 pessetes que hi havia, ve cubrintse mediant subscripció mensual en la que hi figuren el Sr. Alcalde, D.ª Rita Vías vda. de Batlle, D.ª Assumpció Forment vda. de Misas, D. Rafel Llopart Ferret, D. Bartomeu Via, D. Joaquín de Querol, D. Joseph Planas Robert y D. Felip Font Falp, digne President de la Junta local de la Societat Espanyola de Salvament de Náufrechs. Probablement, el mes pròxim ja restarà covert l'esmentat déficit.

Cert que fins ara s'ha vingut guardant un silenci, al semblar, inesplicable, referent a aquest assumpte; però, és lo que diuen molts dels que hi intervénen: com a vers catalans, preferim les obres positives a kilomètrichs y buytis discursos.

Finalment, podem comunicar que, tot lo més tart, a principis de la setmana vinenta es comensaran ja les obres de construcció de la caseta.

Y consti que, pera honra de Sitges y honor y recort de l'inoblidable patrici D. Francisco Batlle Gené, iniciador de tan humanitaria empresa, no ha quedat aquesta en projecte; sino que quedarà del tot realitzada, com tantes altres que se han portat a terme durant l'actual Administració: sense gravar en lo més mínim el pressupost municipal.

Reemplás del Exércit

Allistament definitiu

1. Joseph Sanahuja Solá.
2. Manel Rosés Marcé.
3. Bonaventura Matas Raventós.
4. Primitiu Pujades Rosell.
5. Manel Pascual Vidal.
6. Emanuel Vendrell Marín.
7. Cayetá Almirall Compte.
8. Joseph Monfort Carbonell.
9. Valentí Olivella Soler.
10. Joseph Antón Peñalver López.
11. Rosendo Junyent Planas.
12. Joan Baptista Juliá Massó.
13. Joseph Carreras Pou.
14. Ramón Massip Prats.
15. Joseph Corella Catalán.
16. Antón Bastida Pina.
17. Ramón Ferret Gol.
18. Joseph Plana Pañella.
19. Juliá Massip Llorens.
20. Alfons Muñoz García.
21. Joan Ribas Mestre.
22. Lambert Gracia Aliacar.
23. Elisar Viñuela Saez.
24. Samuel Barrachina Esquiú.
25. Esteve Ferrer Rosell.
26. Joan Olivella Casany.
27. Joan Baptista Llopis Selva.
28. Pau Ferrer Milá.
28. Pere Lapuente García.
30. Joseph Aragonés Mestre.
31. Francisco Carbonell Carbonell.
32. Emanuel Magrans Ferret.
33. Antón Catalá Vidal.
34. Antón Montagut Alba.
35. Antón Pascual Marcé.
36. Joan Puig Gómez.
37. Antón Bosch Vías.
38. Rosendo Mirabent Mirabent.
39. Agustí Gimeno González.
40. Manel Rosell Bonet.
41. Eduart Roca Ribas.

Avuy se celebra a la Casa de la Vila l'acte del sorteig, el resultat del qual publicarem en nostre pròxim número.

Les Germandats en 1911

La Fraternitat

	Pesetas
Sobrant de 1910 y recaudat durant l'any	4.974'01
Gastos durant l'any y compra de 5 obligacions M. Z. A.	3.833'65
Existència en efectiu	1.140'36
Valors depositats als Bancs de Barcelona y Vilanova de valor nominal	14.900'00
Capital social	16.040'36

Junta Directiva para 1912

Reelecció de la que ha servit durant 1911, fins a la aprovació del nou Reglament.

Sant Bartomeu

Sobrant de 1910 y recaudat durant l'any	2.404'08
Per subsidis als malalts, altres gastos y compra d'una obligació	1.410'62
Efectiu en caixa	993'40
y 4 obligacions de valor efectiu	1.200'00
Capital social	2.193'40

Junta Directiva para 1912

Es reelegí la mateixa que ha actuat durant l'any últim.

Patronato para la beneficencia local de Sitges

En virtud de lo acordado por la Junta Directiva del «Patronato» en sesión de 7 de los corrientes, se anuncia al público las subastas que a continuación se expresan:

1.ª: Obras de pintura del edificio principal y del Pabellón de infecciosos del Hospital en construcción, bajo el tipo de 1.200 pesetas;

2.ª: Servicio de vidriería correspondiente al edificio principal del Hospital mencionado, bajo el tipo de 1.508'37 pesetas.

Dichas subastas se verificarán en el Salón de Sesiones de la Casa Consistorial a las once horas del día 24 de este mes, bajo la presidencia del Sr. Presidente de la J. D. del «Patronato» o de quien le represente, asistiendo las demás personas que determina el artículo 10 del pliego de condiciones generales.

Regirán estas condiciones y además las económicas y facultativas aprobadas al efecto, así como los presupuestos y diseños correspondientes; y toda la documentación se hallará de manifiesto al público en la Secretaría Municipal, de nueve a trece y de diez y seis a diez y nueve de los días laborables, hasta el señalado para la celebración de las subastas.

Sitges, 15 de Febrero de 1912.—El Presidente, PEDRO CARBONELL.—P. A. de la J. D. El Secretario, RAFAEL LLOPIS.

Carnaval

El cor y la carn

Caigui sobre mi la tempesta y gosin mes paraules de pau eterna.

La vey a hir besant les nítides mans d'una verge, tota revestida de llum divina: rubor a les galtes, pureza a la mirada, reculliment al cos. Y pregava extasiada de la mateixa suavitat de la seva ànima; fins pregava per mi, el seu amor, el seu be aquí a la terra.

La veig avuy en mitj d'una bacanal alegre, tota revestida de fum d'incens, ab les galtes enceses de ubriaguesa, ab els ulls guspirejant de goig; fins em vol fer riure a mi, el seu amor, el seu be aquí a la terra.

Oh dona! oh res! ets fràgil com el cristall de les nostres copes y has deixat ratllar ta limpidesa. Mes què hi fa si't diuen que aixó és la vida y tu vols viure?

Res hi fa; viu la vida.

Y jo aniré escrivint ab gotes de ma sang la teva semblansa delectantme eternament ab la teva lubricitat exòtica. Em voldrás fer creure ab un somriurer clandestí y jo t'compadiré perque només hi endevinaré en ell un fingiment miserable; em voldrás fer adorar una contorsió del teu cos y jo m'apartaré de vora teu perque sempre t'hauré vist estoicament pura; impregnarás els meus sentits de sensacions y jo t'despreciaré perque les meves carns no s'han estremet més qu'al esllanguiment d'un petó sens art, ple d'ignocència.

Mentrestant em tindrás per un infant gens maliciós y anirás fent saborosos comentaris, tapada la fas y esborrades les virginals línies de ta estructura. Et vantarás de ser una esbojarrada y em parlarás de contes blaus y de històries brunes y em dirás moltes mentides. Sembla que t'enti.

No. No defallirà la meva austeritat, amiga, davant les teves pruijes cabriolesques: t'estimo massa pera contribuir a la teva desgracia. Et vull sempre dítiosa.

Empró, sàtirs se t'acostarán brindante dels seus bepres licors finíssims que t'cremarán les entranyes y et faran pensar momentaniament que fructifiquen pera la teva maternitat futura, turgença, espléndida, banyada de sanitut. Y tu, condescendent, humiliada, abaixarás el cap y, a l'ayre d'una dansa, al últim glop del nèctar melós y dolcíssim traspasarás de la llum a les tenebres.

Serà allavors qu'el teu amor, el teu be aquí a la terra, el bardo qui tants cops ha enmirallat ses rimes enfront de la teva bellesa, t'allargarà el bras per re-

dressarte d'aquell obscur abim. Qu'en serás d'hermosa ab el remordiment a la conciençial Potser en aquest instant el teu seny pensarà per primera vegada alguna idea sòlida:

—Perdó; t'hi oblidat, m'han trepitjat, m'han abraçat, pero no han sigut abraçades franques. Mata aquest cos insuportable, matell! Qu'a cada lloch hont s'hi ha fet una carícia s'hi esberli una llaga, que per cada cop qu'hi tremolat ab les delícies del tacte senti flagells de punyenta pena...

La basarda s'extingirà y quedarás serena feta ja la confessió de tes culpes.

Inerta en mos brassos, acabaré d'esbullar les fluïxes trenes de la teva testa escabellada en la desesperació. Estarás freda com la neu y blanca com la neu, Fadiga da y ullerosa apareixerás a tothom al igual qu'una estatua grega: la teva forma estilada baix l'invocació de corves impecables s'enjoyarà d'una tota petita màcula de luxuria que viurà en tít com qualsevol altre instint de naixensa.

Jo m' disfressaré de faune y t'enramaré de pampols y eura el pedestal, oh deva Ceres!

Caigui sobre mi la tempesta y gosin mes paraules de pau eterna.

HELIUS

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 15

De segona convocatoria, va presidirla el Sr. Alcalde, D. Pere Carbonell Mestre, assistinthi els regidors Srs. Querol, Dalmau, Parera, Yll, Selva, Juliá, Durán y Mitjans y comensant a dos quarts de dotze.

Llegida l'acta de la sessió anterior, considerem ja per demés dir que, com sempre, els de l'ayguacuyt van tenirhi què veurer, queixantse de que les paraules, frases, oracions, discursos y demés requineilla que vuyt dies avans havien recitat, no hi constava transcrita ab totes les campanilles que segons ells correspon, com si el Secretari hagués de actuar de taquígraf pera després fer que l'libre d'actes del Consistori resulti poch menos que l'diari de sessions del Parlament.

Fetes per la Presidencia atinades consideracions respecte al particular, l'acta va quedar aprovada; passantse a donar lectura, seguidament, a una disposició inserta en el B. O. de la P. del dia 14 d'aquest mes referent al repartiment general del impost pera combatre les plagues del camp.

Es donà compte, també, del resultat del aforo general que a primer d'any va practicar-se per la Administració de Consums, y de que la sub-administració de Garraf havia quedat arreglada ab els senyors Badosa y C.^a pe'l tipu de 1.100 pessetes.

Va concedirse permís a D. Enrich Mitjans Juliá pera modificar la reixa de la seva casa n.º 13 del carrer de l'Ayguia.

A petició del Sr. Durán, quedà sobre la taula un dictamen de la C. de G. sobre uns comptes de l'Hospital.

S'aprovaren varis altres comptes.

Ab el vot en contra dels de l'ayguacuyt s'acordà que, al objecte d'estalviar unes quantes centes pessetes, sigui un empleat municipal el que s'cuydi de cobrar els rebuts del repartiment extraordinari pera atencions sanitàries.

Acte seguit, abandonada la presidencia pe'l senyor Carbonell Mestre y cedida al Sr. Querol, aquell comensà a contestar el vot de censura dels de l'ayguacuyt, fentho en aquets o semblants termes:

Vaig prometre en la sessió anterior contestar als regidors que m'edicaren un vot de censura, fundantse en que vaig deixar que ls regidors de la majoria se ausentessin del saló a fi de suspender la sessió de primera convocatoria per falta de número.

Censuren també la meva parcialitat y diuen que al dirigir les sessions deixo indefenses a les minories.

Aquestes censures si tinguessin raó de esser, jo m' resignaria a acceptarles y rés diria; pero jo no veig en elles més que una manifestació del programa que s'han proposat seguir els regidors de la minoria: aixó és, fer obstrucció, protestar a tort y a dret, presentar proposicions enlluernadores y voler fer veure que ells ens han de salvar de totes les situacions difícils.

No vuy sapiguer si els regidors estaven d'acort per deixar el saló, lo que jo sé és que a l'Ajuntament de Barcelona, a la Diputació, al Congrés y al Senat es fá lo meteix y el President no pot evitarho. De manera que aixó no vol dir que l'President no tingui autoritat sobre els regidors o que aquets li neguin la seva confiança; vol dir senzillament que estaven cansats y van voler retirar-se per esser molt tart o be que van voler fer un acte de desagrado al Sr. Juliá per la a totes llums inadmissible proposició de la municipalisació del gas.

En quant a la meva parcialitat haig de confessar que no la tinc, que soch completament imparcial—ja que yo, al dirigir les sessions, estich atent a tots els regidors y sempre hi estat correcte ab tots. Aquesta ha sigut la meva conducta que continuaré de igual modo. El posarme moltes vegades al costat de la majoria no vol dir que soch parcial. Recordi el Sr. Durán que en més d'una ocasió hi estat conforme ab les seves proposicions; per tant aixó significa que m'poso al costat de la raó.

Diuen que yo consento que s'ofengui als regidors: ¡cal aixó és una falsa suposició de vostés. Jo, fins el

present, no hi notat més que una cosa: que quan el Sr. Julià diu alguna paraula mortificant per la majoria, el Sr. Durán no bada boca, és dir, consent, dona el seu assentiment. En canvi el vèiem tot alterat si se li canten les veritats al Sr. Julià.

Es reclama harmonia entre tots nosaltres? Donchs varien d'actitud les minories y tot anirà com una seda.

Es precis que s'acovin de que fent obediència no s'va en cap banda.

El Sr. Julià casi sempre es presenta manso com un anell, però les seves paraules tenen més mala intenció que un toro de Miura. Tots sabem que ell ha fet molta trencadissa aquí a la Casa de la Vila, y això no se li tiraria en cara si fos altra la seva conducta; però està empenyat en mortificar a la majoria y no es estrany que aquestes se defenses legalment.

Yo ja ho veig: el Sr. Julià és impotent per lluitar ab la majoria y fa valer la seva impotencia enrabada per amoinarnos a tots.

Per acabar, els diré: que l vot de censura a mi, equival a un esquitx de fanch que m'ha caygut a la màniga... L'espolsa... y no hi queda ni taca.

Per a el mateix objecte, a continuació del senyor Carbonell Mestre va fer us de la paraula el Sr. Yll. Aquet, després d'advertir que, sense ganes d'ofendre a ningú, enrahonaria clar, digué qu'ell no sentia gens d'odi pera En Julià ni cap altra persona, pero que aixís com dispensava tota equivocació tinguda de bona fe, no podia obrar d'igual manera respecte als actes dubtosos que s'pretingui fer passar per accions lloables y meritories. An En Julià com a home, el respecte, digué l Sr. Yll; però com a funcionari, el detesto, perque de disbarats n'ha fet massa, en evident perjudici de la vila. Continúa el senyor Yll, manifestant que no creu possible convencer a fanàtics, pero que està ben segur de que la veritat absoluta un dia o altre surarà. Lo qu'En Julià havia somniat, resta estampat en el vot de censura, quin document al Sr. Yll li sembla mentida que sigui conminat per quatre persones: dos casi advocats, un orador propagandista de les idees socialistes y un altre propagandista d'idees variès; segons el vent que bufa. En tal document el Sr. Yll no hi veu més que una defensa d'En Julià. Per altra part, En Durán demana concòrdia: ¿com és possible concòrdia si els firmants són els primers que han demostrat esser-ne enemics, per quant ja avans d'entrar al Consistori pretengueren per tots els medis privar que varis dels nostres companys exercissin l'indiscutible dret que tenen, d'asseures en aquets sillons? Ben al revés de nosaltres, que, apesar de poguer privar de venir aquí al Sr. Julià, perque és deutor a fondos municipals, li consentirem que hi vingues al objecte de que alguns fanàtics al últim es desenganyessin de que ell no tenia de menjarsens de viu en viu com suposaven. El Sr. Yll considera moltíssim justificada l'actitut que ha adoptat En Julià densa que s'trova a dintre l'Consistori; perque, és natural: ¿com dimoni pot avenirshi bonament a ser un senzill regidor, qui durant una pila d'anys ha estat acostumat a fer dintre la Casa de la Vila tot lo que li ha donat la gana, exercint al seu modo no sols el càrrech de Secretari, sino tots els altres, desde l d'Alcalde fins al de porter, sense descuydar d'una manera especial el de cobrador y pagador de comptes? Dirigitse al Sr. Durán, representant del partit socialista, li diu que li extranya molt la seva conducta, la qual contrasta sensiblement ab la dignissima del seu antecessor el Sr. Carbonell Company, qui precisament fou el que posà l'«inri» an En Julià quan aquet fou destituït del càrrech de Secretari. En concepte del Sr. Yll, dintre del Consistori s'hi ha una minoria julianera; donchs pel seu modo de procedir el Sr. Durán no'n resulta desil·ligat en lo més mínim. Acabá manifestant que si el Sr. Durán vol un botó de mostra del comportament d'En Julià com a Secretari, no ha de fer més que llegir l'acta consistorial del 5 de Setembre de 1907, botó aquet que val per tota una botonadura completa.

Ab la escusa de defensar el vot de censura qu'està debatentse, En Durán fa novament el panegíric de Sant Julià, ex secretari destituït per massa bon minyó; el pinta com un màrtir de les malevolenses, posantlo a dalt dels núvols envoltat d'una auriola gloriosa. Tant és l'afany del Sr. Durán en respallir a la eminença de la Ribera, que, entusiasmada en aquesta feyna, no's recorda apenes de l'ex regidor Carbonell Company, a qui ha aludit el Sr. Yll. Es criteri del Sr. Durán que de tot lo que d'En Julià s'ha criticat en tenen la culpa uns miserables tres o quatre cents duros, lo qual no val la pena; si s'tractés de milions diu que fora altra cosa. (Aixó és una moral d'acordeón.)

Acaba mostrantse acerrim partidari de la concòrdia, baix la base de passar un vel per sobre de tot lo qu'En Julià pugui haver fet o deixat de fer com a empleat del Municipi, y anuncia que si la majoria segueix desenmascarant an En Julià ell organitzarà mitings pera protestarne.

A continuació va per parlar En Mitjans, pero com que ha de ser llarch, s'acorda suspendre la sessió fins a les tres de la tarda.

Represa la sessió, el Sr. Mitjans, ab actitut patética, veu cavernosa y galanura de frase a que'ns té acostumats sempre que tracta de certes qüestions, comensa a fer una calurosa defensa del seu cosí, l'ex secretari destituït; y, anant d'Herodes a Pilat les emprén contra l'ex regidor socialista Carbonell Company, dient que si bé aquest votà per la destitució d'En Julià, del càrrech de Secretari, probablement ho feu extralimitantse. A les dugues o tres vegades de repetirho, En Durán interrompé a l'insigne baladré, desmentintlo pública y vergonyosament, devant l'admiració gene-

ral del auditori. Aixó és una prova palesa de lo molt persuasiva que resulta la seva oratoria, y del respecte que guarda als que, com En Carbonell Company, sempre ab ell s'han portat ab tota llealtat y noblesa.

En definitiva, s'ha de confessar que els goigs que En Mitjans entona en llor de son cosí Sant Julià, màrtir, resulten bastant desafinats y de nula eficacia.

Y passa a defensarse «la víctima». Parla de quan el van nomenar Secretari, y totes les millores que de aleshores ensà s'han realitzat a Sitges se les atribueix «modestament» pera fèrsen un pedestal de gloria. El pas del tren y de la carretera no hi tenen res que veure ab el progrés de nostra vila, segons ell, perque tot lo bò és exclusivament seu. Després d'aquest autobombo s'escorre com una anguila, deixant de contestar totes les acusacions que se li han dirigit, y acaba dient que l debat és irregular. Els seus queden tan abatuts com ell, y la Presidencia dona per acabat l'incident, que ha sigut desastrós per la colla julianera y principalment pel desgraciat ex-Secretari, que en surtí fet una llàstima.

Per acabar lo d'axafar es llegix la proposició que al final insertem, de la majoria, aprovant la conducta de l'Alcalde y dantli un vot de confiança a la vegada que explicant els motius pels quals no pot haverhi concòrdia a l'Ajuntament mentres En Julià hi sigui.

Tornà a ocupar la Presidencia l Sr. Carbonell Mestre. S'aprova una proposició dels Srs. Querol, Dalmau y Selva, encarregant a la Comissió de Governació confeccionar un Reglament pera l'ordre de les sessions y disposant que entre tant aquestes sols durin hora y mitja.

En Durán, ab un tó d'insolencia que no creyem tingui gran cosa de socialista, pregunta què s'espera a construir la caseta pera guardar el bot salva-vides y per què s'tarda en portar dit bot a nostra platja y reclama que sense perdre temps vingues el bot y es construis la caseta. El Sr. Alcalde digué an En Durán que l'Ajuntament res té que veure ab el bot ni ab la caseta, que son coses de la Junta local de Salvament de Naufrechs per lo qual gens oportuna era la reclamació d'En Durán. El Sr. Querol li explicà que faltantli a la Junta de Salvament un miler de pessetes pera les obres, aqueixa suma la recull per subscripció entre varis Srs. que anomenà. En Durán quedà *como el gallo de Morón*, y després d'unes quantes mocions sense importancia s'aixecà la sessió a dos quarts de sis tocats.

Durant el llarguissim debat relatiu al ex-Secretari Julià, part del públic intentà coaccionar als regidors de la majoria, y En Durán, En Julià y En Mitjans provaren de interrompre y pertorbar la discussió. La energia y l'acert ab que l Sr. Querol cumplí sa missió presidencial mantingueren l'ordre y no deixaren que l debat es desviés, y gracies a la encertada actitut del President tot va anar com una seda.

* * *

«Ilmo. Ayuntamiento.

En la sesión precedente, D. Buenaventura Julià presentó un escrito autorizado con su firma y las de D. Juan Mitjans, D. Juan Durán y D. Simón Llauredó, estampando conceptos despectivos contra los suscritos, por haber, individual y sucesivamente, abandonado el Salón Consistorial finido el despacho de la orden del día correspondiente a la sesión de 30 Enero último, y proponiendo se acordase un voto de censura para el Sr. Alcalde-Presidente, D. Pedro Carbonell Mestre, por haber consentido aquellas salidas del Consistorio, por la indefensión en que afirman deja a los ediles de las minorías y por la parcialidad que le suponen en la dirección de las discusiones.

Los Concejales que suscriben, al rechazar con la debida energía las frases ofensivas que se les dirige en el escrito de referencia, afirman su derecho y su decisión a no sufrir las molestias y los caprichos de quienes, en vez de colaborar a la buena administración del Municipio, se dedican al anuncio de fantásticos proyectos y a la obstrucción sistemática y estéril.

Asimismo, y aunque atendida la precedencia del voto de censura propuesto por los Sres. Mitjans, Julià, Durán y Llauredó, no puede sentirse lastimada en lo más mínimo la susceptibilidad del dignísimo señor Alcalde-Presidente, D. Pedro Carbonell Mestre, los que suscriben se complacen en reiterar a dicho señor el testimonio de su consideración personal más distinguida, tributándole el aplauso a que la imparcialidad, discreción y delicadeza demostradas en el ejercicio de su cargo, le hacen acreedor.

Finalmente, los manifestantes han de recoger una alusión de que les hizo objeto el Sr. Durán en el curso de la defensa del voto de censura. El nombrado señor dijo que los Concejales de la mayoría atacan siempre en el terreno personal al Sr. Julià y se lamentó de que en los debates no reine la concòrdia. A la alusión del Sr. Durán contestarán simplemente los suscritos que les es de todo punto imposible olvidar que el hoy Concejal D. Buenaventura Julià Masó debió ser destituído, en 1905, como Secretario del Ilmo. Ayuntamiento, en méritos de los graves cargos acumulados en el expediente de destitución; que dicho Sr. Julià, cuando cesó en el desempeño de la Secretaría, quedó alcanzado por importantes sumas indebidamente cobradas y retenidas que le valieron la consideración de deudor a fondos municipales, y que posteriormente se le descubrieron otras irregularidades, tales como el ilegítimo usufructo de la lámina de Propios perteneciente al Municipio. De donde resulta naturalísimo que los suscritos soporten con profundo desagrado la compañía del Sr. Julià en el Consistorio.

Como contestación a la proposición de los señores Mitjans, Julià, Durán y Llauredó, no menos que a la defensa que el Sr. Durán hizo de la misma, los infrascritos proponen a V. I. se sirva acordar consten en acta las manifestaciones anteriores.

En las Casas Consistoriales de Sitges, a 15 de Febrero de 1912. — Joaquín de Querol. — José Selva. — Luis de Dalmau. — José Parera. — Francisco Yll. — Sebastián Carbonell.

NOVAS

Es trova greument malalt, havent sigut combrat ahir vespre, el molt respectable i professor de Instrucció Pública D. Pau Garriga. De tot cor anhelém el restabliment de la salut del malalt.

A les primeres hores del matí del passat dimars va descarregar sobre aquest terme municipal una furiosa tempesta, durant la qual caygué una exhalació eléctrica en la casa núm. 13 del carrer de les Parellades, que habita el seu propietari, nostre distingit amic el metge D. Rafael Llopis.

Afortunadament, no causà desgracies personals; pero, en canvi, de danyos materials y de sustos consegüents va ocasionarne quissab-los: entrà a la casa per la porta del terrat, foradantla, després d'haver fet estelles un pal de fusta; passà cap a les habitacions de baix, aixecant en la seva carrera algunes rajoles de un replà de la escala; s'internà al despatx del Sr. Llopis, fonent de pa sada els fils dels timbres eléctricos; una vegada allí dintre, va rompre la tuberia del gas, encenent aquest fluit y provocant un conat d'incendi que fou sofocat als poch moments; y, finalment, cansa la ja de fer tant de estropici, va guillarseles, despedintse a la francesa: tot aixó no cal dir que va succeir en cosa de ben poch instants.

Considerém qu'és per demés manifestar que afegim la nostra enhorabona a les moltes que porta rebudes la familia del Dr. Llopis per la gran sort que tingué al rebre, sense pitjors conseqüencies, una visita tan impertinente y desagradable.

A la edat de 65 anys, dimars al vespre morí la bondadosa y apreciable compatricia D.ª Mercé Servet y Roig, viuda de Servet.

En l'acte del seu enterro, que tingué lloch a la tarda del endemà y es vegé molt concorregut, van demostrarse les innumbrables simpaties de qu'en vida gosava la finada, lo mateix que la seva distingida familia.

An aquest, y molt particularment al fill ausent de la difunta nostre volgut amic D. Joseph Antón, desitgem la natural resignació devant la penz que ab tal motiu l'aclapara.

Dijous al vespre, y després que ja feya bastant temps es troava delicada de salut, passà a millor vida la distingida dama D.ª Clotilde Bové y Montseny, que comptava la edat de 68 anys.

L'acte de conduir el seu cadavre al Cementiri, que tingué efecte l dia següent a la tarda, constituí una verdadera manifestació de dol en la que hi va pendre part tot el poble de Sitges, el qual en general acompanya en son just dolor a l'apreciable familia de la finada.

Desde aquestes columnes transmetém a la referida familia y molt especialment als fills de la finada D.ª Francisca y D. Pere Soullère y fills polítics don Albert Rusiñol y D.ª Francisca Martí, la expressió del nostre més sentit pesam per la irreparable pérdida que'ls afligeix.

Ahir a la tarda fou conduït a sa darrera estada el cadavre del bondados pagés D. Marià Vergés y Carbonell, mort el dia avans als 68 anys d'edat.

A la seva desconsolada filla D.ª Rosa, fill polítich nostre bon amic D. Pere Termes Pascual, y demés familiars, els acompanyém en el just dolor que ab tal motiu experimenten.

La falta d'espai no'ns permet ocuparnos avuy, com fora el nostre desitg, de lo animat qu'enguany resulta el Carnaval en aquesta vila. De tot ell en el número pròxim en farém una ressenya ben completa, sucinta y detallada.

Ahir el «Prado Suburense» repartia el programa dels festers qu'encara li falten a celebrar: n'hi de ben interessants, com per exemple: la comparsa, ball y copa d'or ab regals, d'avuy; el ball infantil de demà a la tarda; ab obsequis a les criatures; la gran cavalcada del dimars a la tarda; la comparsa del vespre y, finalment, el gran ball públich de la nit, amenisat per una banda militar: la de Cassadors de Barcelona.

Conxa Rossell, pentinadora, ofereix els seus serveys a casa seva mateix com també al domicili de les parroquianes. BONÁYRE, 21

5.000 MODELS A ESCULLIR DE Sellos de Goma y de Metall

Fetxadors, numeradors, paginadors, perforadors, automàtics, marcadors, impremtetes, plaques esmaltades, tampors, tinta de colors, prempses, etc.

Els encàrrecs queden complimentats als vuyt dies de formularse, ab la ventaja de que, al escullir el model, el client ja sab el preu que li costará.

■ ENCUADERNACIONES DE TOTES MENES ■

J. SANTACASA : Parelladas, 9 : SITGES

CLINICA DENTAL

DE JOAN CATASUS

METGE DENTISTA

De 3 a 7 de la tarda

S. Bartomeu, 5; SITGES

Camiseria y Corbateria

32, BOQUERIA, 32

BARCELONA

GRAN ASSORTIT

en

camisas, corbates, mocadors
y tots els articles pertanyents al ram

La Camiseria que ven més barata
Especialitat en camisas á mida

Geografía General de Catalunya

Dirigida per

Francesch Carrera y Candi

Hi ha per vendre els 195 quaderns qu'han surtit de
aquesta interessant Geografia.

Raó en aquesta Administració.

JUAN ALEMANY

S. en C.

TRATANTES EN CARNES

Proveedores de las canteras de Garraf y de la fábrica
de cementos de los Sres. M. C. Butsers y Fradera de
Vallcarca.

Domicilio social : San Francisco, 54 : SITGES

Esta casa expende carnes de todos precios y de superior
calidad, desde los siguientes :

Ternera fina, desde 0'40 pesetas los 400 gramos.

Carnero á 0'80 ptas. los 400 gramos.

Cordero á 1 peseta los 400 gramos.

Cabrito á 1 peseta los 400 gramos.

Castrón á 0'60 ptas. los 400 gramos.

Mesas en la Plaza del Mercado, números 4, 8 y 9

Servicio á domicilio por dependientes de la
casa.

Sabatería LA MILANESA

Major, 32

Extens y variat surtit en calsat pera senyors, senyores
y nens. * Especialitat en sebatilles. * Exactitut en la
mida. * Cremes de les millors marques. * Adornos
de totes classes pera el calsat.

Pera calsat superior,

elegant y d'esbeltesa,

no hi ha com: La Milanesa,

tenda del carrer Major.

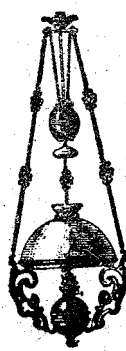
SOBRE-MONEDER

PERA LA CIRCULACIO DE VALORES EN DIFUSION

Servey Postal Oficial, creat per Real Decret de 30 de Novembre de 1899.

El Sobre-Moneder circula entre tots els pobles de la Península, Islas Balears, Canarias y Costas de África, y ahont no hi hagi
Administració de Correos, estan obligats a admétrelo a la circulació els carters y peatons rurals. El Sobre-Moneder es el medi més
cómodo, sencill y segur pera remetre diner per correos certicat, desde cinch céntims fins a 50 pessetes, en qualsevol classe de
moneda y en tota mena de fraccions. Ab el Sobre-Moneder s'evitan al públich las molestias de tots els sistemas de giros; no és
necessari el requisit de coneixement y s'entrega pel carter en el domicili del destinatari, encare que sigui en el poblet més petit. Es
indispensable pera encàrrecs al Comerç, suscripciones de periódichs, demandas de libros, pensions, mesades, etc., etc. Unich que
resolt las dificultades de giro de peutas cantidades. El Sobre-Moneder té la garantía del Estat, que abona la cantidad declarada en
cas de extravío. La Compañia Arrendataria de Tabacos té la exclusiva para la venta del Sobre Moneder; l'expén en tots els
Estanchos al preu de 25 céntims y abona als seus expendedors el 10 per 100 de Premi de venta. Las demandas als Representants y
subalternos de dita Compañia Arrendataria en cada Provincia.

Oficina : Serrano, 16: MADRID

Lampisteria de LLUIS MARCET * Sant Pere, 11

Dipòsit de WATERS-CLOSETS

de totes classes, á preus baratíssims

Lavabos, Bidets, Calentadors y tota mena d' aparells sanitaris

Parelladas, 9

EL PARAISO SITGES

Boquilles, Pipes, Petaques, Cigarreras, Targeters, Carteres
Moneders, Respalls, Gemelos, Ganivets, Estisores, Metros
Ecuradents, Pinzells, Capses pintures, Estutxos compassos
Papers d' escriure, Llapis, Plumes, Gomes, Tinta, etc., etc.

- PHOSPHORRENAL - Robert -

RECONSTITUYENTE